

Komentár evanjelia na štvrtok 8. týždňa v Cezročnom období: kričiaca viera

Komentár na štvrtok 8. týždňa v Cezročnom období. „Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on ešte väčšmi kričal“. Žiadna prekážka na zemi nemá moc udusiť dar viery, ak ho prežívame vytrvalou modlitbou.

Evanjelium (Mk 10, 46-52)

Prišli do Jericha. A keď so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom z Jericha odchádzal, pri ceste sedel slepý Bartimej, Timejov syn, a žobral.

Keď počul, že je to Ježiš Nazaretský,
začal kričať:

„Ježišu, syn Dávidov, zmiluj sa nado
mnou!“

Mnohí ho okríkali, aby mlčal; ale on
ešte väčšmi kričal: „Syn Dávidov,
zmiluj sa nado mnou!“

Ježiš zastal a povedal:

„Zavolajte ho!“

Zavolali slepca a vraveli mu:

„Neboj sa! Vstaň, volá ťa!“

On odhodil plášť, vyskočil a šiel k
Ježišovi. Ježiš mu povedal:

„Čo chceš, aby som ti urobil?“

Slepec mu odpovedal:

„Rabboni, aby som videl!“

A Ježiš mu povedal:

„Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“

A hneď videl a šiel za ním po ceste.

Komentár

Postava z dnešného evanjelia musela byť medzi učeníkmi dobre známa, keď evanjelista spomína jeho meno a aj meno jeho otca. Je ľahké si ho predstaviť, ako rozpráva o svojom nezabudnuteľnom zážitku pri odchode z Jericha. Zamyslime sa nad týmto stretnutím týchto dvoch mužov: syna Timejovho a syna Dávidovho. Prvý je slepý a chudobný, druhý je svetlom sveta a bohatý na milosrdenstvo.

Slepota a chudoba nebránia Bartimejovi, aby počul. Počas jeho dlhých hodín „pri ceste“ z času na čas zazvonili mince, aby zmiernili jeho ťažkosti. V ten deň však jeho uši

počuli niečo nové: okolo prechádzal Učiteľ z Nazareta. A on začal volať o milosť. Vtedy počul výčitky mnohých, ktorí ho chceli umlčať. Jeho výkriky však boli hlasnejšie a dostali sa až k Ježišovým ušiam, ktorý poňho poslal. Nehľadiac na to málo, čo mal, svoj plášť a niekoľko mincí, stretol sa so samotným Bohom. Splnilo sa to, za čo sa možno Bartimej modlil už mnohokrát predtým: „Pane, vyslyš moju modlitbu, nech príde k tebe moje volanie“ (Ž 102, 2).

Bartimej so svojou silnou vierou je uzdravený Majstrom. A tento príbeh pokračuje novým životom. Už nie je „na kraji“, ale na ceste, kráča po nej. Ježiš je jeho Cesta. V Bartimejovi sa zrejme naplňa to, čo dosvedčuje aj svätý Pavol: „Ja si nenamýšľam, že som sa už zmocnil. Ale jedno robím: zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je predo mnou“ (Flp 3, 13).

Často sa nám môže stať, že nevidíme jasne svoju cestu. Je čas oživiť svoju vieru vytrvalejšou modlitbou, pripravenou vypočuť si aj radu dobrého priateľa („Odvahu, vstaň, volá ťa“) a konečne získať silu, ktorá nás pobáda k skoku, zanechajúc za sebou všetko, čo môže byť prekážkou v nasledovaní Majstra: plášť, našu slepotu, našu minulosť.... Osvojme si Bartimejovu modlitbu, ako nám radí svätý Josemaría: „Postav sa každý deň pred nášho Pána a ako ten človek, ktorý potrebuje evanjelium, pomaly, s celou horlivosťou svojho srdca mu povedz: *Domine, ut videam!* Pane, nech vidím; nech vidím, čo od mňa očakávaš, a nech sa usilujem byť ti verný".

Josep Boira // Izf - Getty Images
Pro

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/komentar-
evanjelia-na-stvrtok-8-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi-kriciaca-viera/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/komentar-evanjelia-na-stvrtok-8-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-kriciaca-viera/)
(08.08.2025)